

ΠΑΙΔΙΑ του Κόσμου

Τούσα Ζάππα, Δημοσιογράφος (Περιοδικό *Marie Claire*).

(Το φωτογραφικό υλικό που χρησιμοποιήθηκε είναι από την UNICEF).

Τα παιδιά είναι η ελπίδα του κόσμου. Μόνο που, συχνά, αυτή η «ελπίδα» βρίσκεται χωρίς φαγητό, χωρίς ρούχα, χωρίς γονείς και, κάποιες φορές, χωρίς ελπίδα. Και αν η κατάσταση δεν είναι απελπιστική στις αναπτυγμένες χώρες (και εδώ όχι πάντα), στις αναπτυσσόμενες ή σ' εκείνες που σπαράσσονται από πολέμους και διαμάχες τα παιδιά είναι τα πρώτα και τα περισσότερα θύματα. Οι στατιστικές ούτε σε αυτό το σημείο μπορούν να μας κάνουν υπερήφανους. Πρόοδος σε ορισμένους τομείς και σε κάποιες χώρες φυσικά έχει σημειωθεί, αλλά τα παιδιά (ακόμα και στην Ευρώπη) αντιμετωπίζουν ξανά τον πόλεμο, τη βία και την πείνα... «Η κατάσταση των παιδιών στον κόσμο», λοιπόν, το 1996, όπως την περιγράφει η **Unicef**. Σε αριθμούς, γιατί συχνά αυτοί μιλάνε περισσότερο από τα πολλά λόγια. Σε θετικές, αλλά και πολλές αρνητικές τιμές.

1.900.000

είναι οι νέοι κάτω των 16 χρόνων στη χώρα μας, σύμφωνα με τα στοιχεία του 1994, ενώ τα παιδιά κάτω των 5 χρόνων είναι μόλις 500.000. Ο αριθμός αυτός εξηγείται εύκολα, αν συγκρίνουμε τους δείκτες **αύξησης** του πληθυσμού: από 0,8%, που ήταν τη δεκαπενταετία 1965-1980, έπεσε στο 0,6% για τις χρονιές 1980-1994.

178

από τις 190 συνολικά χώρες είχαν επικυρώσει, μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου του 1995, τη Σύμβαση των **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ**. Η Σύμβαση τέθηκε σε εφαρμογή το 1990.

200.000 παιδιά, ηλικίας κάτω των 16 χρόνων, ελαβαν μέρος σε μάχες κατά το 1988. Υπολογίστηκε, μάλιστα, ότι είναι 25 οι χώρες στις οποίες **ΠΟΛΕΜΟΥΝ** και τα παιδιά. Μια αιτία γι' αυτό είναι η εξάπλωση του ελαφρού οπλισμού. Τα παιδιά χρησιμοποιούν εύκολα αυτά τα όπλα, αλλά έχουν και άλλα πλεονεκτήματα ως **ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ**: είναι πιο εύκολο να τα εκφοβίσεις και να κάνουν ό,τι τους πεις, έχουν λιγότερες πιθανότητες από τους ενήλικες να το σκάσουν και δεν ζητούν μισθό. Μόνα, ορφανά, φοβισμένα, ταλαιπωρημένα και απελπισμένα θα επιλέξουν, συχνά, να πολεμήσουν. Μάλιστα, σε αυτές τις συνθήκες, μια στρατιωτική μονάδα μπορεί να θεωρηθεί καταφύγιο, λειτουργώντας ως υποκατάστατο της **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ**. Υπάρχει, όμως, και η βίαιη στρατολόγηση. Στην Έκθεση αναφέρονται χαρακτηριστικά οι Ρεπαμο της Μοζαμβίκης, που είχαν στρατολογήσει τουλάχιστον 10.000 παιδιά, μερικά από τα οποία ήταν μόλις **6 ΧΡΟΝΩΝ**.

110.000 «ασυνόδευτα παιδιά» υπήρχαν στη Ρουάντα στα τέλη του 1994. Ήταν παιδιά που είχαν αποχωριστεί την οικογένειά τους, μια από τις σοβαρότερες **ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ**. Σύμφωνα με την Έκθεση, σημειώθηκε στον εμφύλιο του Σουδάν. Φοβούμενα την αιχμαλωσία και το θάνατο, τουλάχιστον 20.000 νεαρά παιδιά του Σου-

δάν, κυρίως αγόρια μεταξύ 7 και 17 χρόνων, εγκατέλειψαν τα σπίτια τους.

60% του συνόλου των **ΒΙΑΣΜΕΝΩΝ** γυναικών στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι κάτω των 18 χρόνων.

128η **ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**, το 1994, στον πίνακα που κατατάσσει τις χώρες αναλογα με τη **ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ** των παιδιών κάτω των 5 χρόνων. Αξίζει να σημειωθεί ότι τον αριθμό 1 (δηλαδή τη μεγαλύτερη θνησιμότητα παιδιών) έχει ο Νίγηρας και τον αριθμό 150 (τη μικρότερη θνησιμότητα) κατέχει η Σουηδία. Οι Η.Π.Α βρίσκονται στην 125η θέση, η Ισπανία στην 129η θέση και η Γαλλία στην 130ή.

3.100 δραχμές

περίπου αρκούν για να εμβολιάσουμε ένα παιδί κατά των 6 σοβαρότερων ασθεινιών. Η αύξηση των εμβολιασμών στα παιδιά, που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια, σώζει 3.000.000 παιδικές ζωές το χρόνο και έχει αποτρέψει 50.000.000 κρούσματα **ΙΛΑΡΑΣ** και 400.000 κρούσματα παραλυτικής πολιομυελίτιδας.

Παρ' όλα αυτά, σε χώρες όπου τα εμβολιακά ποσοστά είναι χαμηλά, πεθαίνουν ακόμα 1.000.000 παιδιά κάθε χρόνο από ιλαρά.

97

στα 1.000 παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο πεθαίνουν πριν γιορτάσουν τα πέμπτα τους **ΓΕΝΕΘΛΙΑ**. Το 97% των θανάτων των παιδιών συμβαίνει στον αναπτυσσόμενο κόσμο, όπου ζει το 85% του ανθρωπίνου πληθυσμού.

7%

των κρατικών δαπανών στη χώρα μας, από το 1986 έως το 1993, ήταν για τον τομέα της **ΥΓΕΙΑΣ**, το 9% για την παιδεία και το 9% για την άμυνα. Την ίδια περίοδο, οι αντίστοιχες κρατικές δαπάνες του Παναμά ήταν 25%, 16% και 4%, των ΗΠΑ 17%, 2% και 19% και της Τουρκίας 4%, 20% και 11%.

1.000

περίπου παιδιά μικρότερα των 5 χρόνων πεθαίνουν κάθε χρόνο στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του 1994, ενώ γεννιούνται περίπου 102.000. Την ίδια χρονιά, η παιδική θνησιμότητα είναι 1%, αριθμός που έχει **ΒΕΛΤΙΩΘΕΙ**, αν τον συγκρίνουμε με το 6,4% που ήταν το 1960.

1990

είναι η χρονιά που αρχίζει να αυξάνεται πάλι η παιδική θνησιμότητα για παιδιά **ΚΑΤΩ ΤΩΝ 5 ΧΡΟΝΩΝ** στην Αλβανία, τη Ρωσία και την Ουκρανία. Σε άλλα κράτη, ασθένειες του αναπνευστικού, που έως πρόσφατα θεραπεύονταν εύκολα, έγιναν ξανά μία από τις κύριες αιτίες της παιδικής θνησιμότητας. Εκτός από αυτές, αύξηση παρουσιάζουν επίσης η διφθερίτιδα, η πολιομυελίτιδα και η **ΧΟΛΕΡΑ**.

30 με 40 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

δολάρια περισσότερα το χρόνο θα αρκούσαν για να πραγματοποιηθούν οι στόχοι που αφορούν τα παιδιά για το 2000, με τους οποίους επιδιώκεται μείωση της **ΦΤΩΧΕΙΑΣ** και της υπανάπτυξης. Για να φανεί το πραγματικό μέγεθος του ποσού, αρκεί να σημειωθεί ότι οι στρατιωτικές δαπάνες παγκόσμια, για το 1993, υπολογίστηκαν σε 790 δισεκατομμύρια δολάρια, από τα οποία τα 121 δαπανήθηκαν στις αναπτυσσόμενες χώρες. Εξάλλου, η μείωση των στρατιωτικών δαπανών στην περίοδο 1987-1994 **ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΕ** συνολικά 1 τρισεκατομμύριο δολάρια. Σχεδόν όλο αυτό το ποσό δαπανήθηκε για τη μείωση ελλειμμάτων και σε μη αναπτυξιακά προγράμματα.

91%

των παιδιών που εξετάστηκαν στην Αγκόλα το 1995 είχε δει πτώματα, το 66% είχε δει ανθρώπους να δολοφονούνται και το 67% είχε δει ανθρώπους να βασανίζονται, να κακοποιούνται ή να τραυματίζονται. Συνολικά, περισσότερα από τα 2/3 των παιδιών είχαν ζήσει εμπειρίες όπου είχαν έρθει **ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΑ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ**.

230.000 δραχμές

περίπου είναι αρκετές για να λειτουργήσει ομαλά ένα Δημοτικό **ΣΧΟΛΕΙΟ** το χρόνο. Οι 63.000 δραχμές εξοπλίζουν 5 τάξεις των 30 μαθητών, με δύο τετράδια, ένα μολύβι, μια γομολάστιχα, μια ξύστρα, ένα χάρακα, κιμωλίες και ένα μαυροπίνακα, ενώ 168.000 δραχμές **ΑΡΚΟΥΝ** για να αγοραστεί

ένας τόνος χαρτιού, για την παραγωγή τετραδίων.

2.000.000

παιδιά εκτιμάται ότι έχουν πεθάνει την τελευταία δεκαετία εξαιτίας των πολέμων. Περίπου 4.000.000 με 5.000.000 είναι τα ανάπηρα παιδιά, 12.000.000 τα άστεγα, περισσότερα από 1.000.000 τα ορφανά ή εκείνα που έχουν αποχωριστεί την οικογένειά τους, ενώ 10.000.000 είναι τα παιδιά με σοβαρά ψυχικά τραύματα. Όλα **ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ...**

1 έφηβος στους 20, σε ολόκληρο τον κόσμο, προσβάλλεται, κάθε χρόνο, από μια ασθένεια **ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΜΕΤΑΔΙΔΟΜΕΝΗ**. Ο κίνδυνος μόλυνσης από ασθένειες που μεταδίδονται με τη σεξουαλική πράξη είναι μεγαλύτερος για τα νέα κορίτσια παρά για τις γυναίκες, λόγω ορισμένων βιολογικών παραγόντων, ιδιαίτερα λόγω της αστάθειας των ορμονών και των ευδιαπέραστων ιστών.

1.000.000 **ΑΝΗΛΙΚΕΣ ΠΟΡΝΕΣ** εκτιμάται ότι υπάρχουν στην Ασία. Ο αριθμός περιλαμβάνει 300.000 στην Ινδία, 200.000 στην Ταϊλάνδη, 100.000 στις Φιλιππίνες, 40.000 στο Βιετνάμ, 30.000 στη Σρι Λάνκα και πολλές χιλιάδες στην Κίνα. Η παιδική πορνεία οφείλεται και στο μεγάλο αριθμό που ζουν στους δρόμους. Αυτό το φαινόμενο είναι συνηθισμένο σε πολλές λατινοαμερικάνικες χώρες. Μόνο στη Βραζιλία υπολογίζεται ότι 500.000 παιδιά ζουν στους δρόμους.

10 ΧΡΟΝΩΝ ένα παιδί μπορεί να "παίξει" με τα όπλα. Ο ελαφρύς οπλισμός, για παράδειγμα το σοβιετικό ΑΚ-47 και το αμερικανικό Μ-16, είναι απλούστατος στη χρήση, αλλά εξίσου **ΦΟΝΙΚΟΣ**. Το ΑΚ-47, π.χ., μπορεί να αποσυνδεθεί και να επανασυναρμολογηθεί από ένα παιδάκι ηλικίας 10 χρόνων. Και, δυστυχώς, αυτό γίνεται.

10.000.000 παιδιά εκτιμάται ότι θα έχουν μολυνθεί από τον ιό του AIDS μέχρι το 2000, ενώ μόνο στην Αφρική 9.000.000 παιδιά θα έχουν μείνει ορφανά λόγω της νόσου. Από τη στιγμή που ανιχνεύθηκε ο ιός του AIDS (περίπου πριν από 10 χρόνια), περισσότερα από 400.000 παιδιά **ΚΑΤΩ ΤΩΝ 5 ΧΡΟΝΩΝ** εκδήλωσαν την ασθένεια.

130 εκατομμύρια περίπου παιδιά, ηλικίας 6-11 χρόνων, εκτιμάται ότι **ΔΕΝ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΧΟΛΕΙΟ**. Τα 2/3 από αυτά είναι **ΚΟΡΙΤΣΙΑ**. Στις αναπτυσσόμενες χώρες, το 90% των παιδιών εγγράφεται στο σχολείο, αλλά μόνο το 68% συμπληρώνει 4 χρόνια φοίτησης.